

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי זֵהָר חֲדָשׁ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלַק ל- תַתַּק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כַּר ל"ב - חֲלָק כ"ז

קוֹנְטֵרְס 957

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּח כֻּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֻּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וִישְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיִה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

לְאָדָם דְּבַר אֶחָד בְּצַעַר מִמָּאָה בְּרוּחַ (עין שם), עַל כֵּן כְּאֲשֶׁר לֹמַד בְּיַסּוּרִים הַכֹּל כְּפֹל מָאָה, סֵף הַכֹּל לְמוֹד זֹהָר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה בְּשֶׁבֶת שְׁוָה מָאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה!!! וְשָׁנִיָּה אַחַת כ־28.000 שָׁנָה תּוֹרָה!!! צֵא וְחֻשָׁב בְּלִמּוּד הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ בְּשֶׁבֶת, בְּכָל שָׁנִיָּה, הַנֶּךְ מִשְׁמַח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקִיָּם אֶת הַפְּסוּקָה: "וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח ה'".

וּמִדְּבָרֵי הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ מְבוֹאָר, מִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְלַמּוֹד זֹהָר, מִחֲזִיר עוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ, וְלֹא יִכּוֹל לְזַכּוֹת לְנִשְׁמָה יְתִירָה, וּבִפְרָט בְּשֶׁבֶת קוֹדֶשׁ חָיִב לְלַמּוֹד זֹהָר הַקְּדוּשׁ, וְרַק מִי שֶׁלֹּמַד זֹהָר הוּא זֹכֵה לְתוֹסֶפֶת נִשְׁמָה יְתִירָה וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה, וְאִם נִמְנָע, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן מִפְּסִיד חֲכָמָתוֹ וּמְמוֹנוֹ וּבְרִכּוֹת מְלַמְעָלָה, מִי הַפְּתִי שֶׁיִפְסִיד אֶת חַיָּיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מִזִּרְי וְרִבּוּתִי!!! עַל מַחֲנָה יִרְאִי הַשֵּׁם לְהִתְאַחַד לְכַבּוֹד הַשְּׂכִינָה לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד זֹהָר הַקְּדוּשׁ, וְיִתְקַיֵּם דְּבָרֵי הַרְשָׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם "בְּדָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא" בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

וְעַל כֵּן הַתְּקַבְּצוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאַחַדוֹת וּבְשִׁמְחָה וְאַחֲזוּ בְּאֵילָן הַחַיִּים לְלַמּוֹד הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ "בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", וְכְאֲשֶׁר יִלְמְדוּ וְיַעֲסִקוּ כָּלֵם בְּתוֹרָה, תִּכְפֹּר תְּבוּאָה הַגְּאֻלָּה בְּכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וּבְזֹהָר רַעֲיָא

יג. בְּסִפְרָא אֹר תּוֹרָה - לְקוּטִיָּם: עוֹד מְבַאֵר בְּכִמְהָ מְקוּמוֹת בְּדְבָרֵיהֶם. שְׁעָרָא בִּיאַת מְשִׁיחַ הוּא בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ בְּפִרְקָא קַמָּא דְּבַבְא בְּתֵרָא (ח. עֲמוּד א') מֵאֵי דְּכְתִיב, "גַּם כִּי תִגְדּוּ בְּגוֹיִם עִתָּה אֶקְבְּצֶם וְיַחֲלוּ מֵעַט מִמִּשְׁאָ מְלַךְ שָׂרִים" (הוֹשַׁע ח'. י'), וְתִנְיָא כָּל פְּסוּקָה הַזֶּה בְּלִשׁוֹן אֲרָמִי נֹאמֵר, אֵי תִגְדּוּ, "עִתָּה כְּלָהוּ אֶקְבְּצֶם", וְאִם מֵעַט מִהֶם, וְיַחֲלוּ מִמִּשְׁאָ מְלַךְ שָׂרִים". וְאֲמְרוּ שֵׁם מֵאֵי דְּכְתִיב, "אִף חֲבַב עַמִּים כָּל קְדָשָׁיו בְּיַדְךָ" (דְּבָרִים ל"ג, ג'), אֶפְלוּ בְּשִׁעָה שְׂאֵתָה מִחֲבַב עַמִּים, כָּל קְדוּשִׁים שְׁלֵהֶם בְּיַדְךָ הֵם וְכוּ', וְכִמוֹ שְׁאֲמְרוּ כָּל הַנּוֹתָן עָלָיו עַל תּוֹרָה, מְעַבְרִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְכוּ' (אֲבוֹת פֶּרָק י"ג מִשְׁנָה ה'). כִּי בְּזִמְנָא שְׁקוּלוּ שְׁל יַעֲקֹב וְכוּ', אֵין הִידִים יָדֵי עֵשׂוֹ וְכוּ' (בְּרֵאשִׁית רַבָּא פְּרָשָׁה ס"ה, ט"ז), וּבְפִרְקָא חֲלָק (צ"ח עֲמוּד ב') שְׁאֵלוּ תְלַמְדֵיךָ אֶת רַבִּי אֲלַעְזָר, מַה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִנְצַל מִחֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, יַעֲסֵק בְּתוֹרָה וּבְגַמְלִיּוֹת חֲסִדִים וְכוּ', עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים בְּלִמּוּד הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ נִקְרָא עוֹסֵק בְּתוֹרָה וּבְגַמְלִיּוֹת חֲסִדִים בְּאִפְנוֹ הֵכִי נַעֲלָה וּמְקִיָּם וּמַצִּיל אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתִב הַגְּאֹן הַקְּדוּשׁ צְדִיק וְיִסוּד עוֹלָם אֹר טְמִיר וְנִעְלָם, קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים הַמְּלוּבֵן, מְרָא דְרָזִין, מְרוֹ רַבְנֵי יַעֲקֹב אֲבוּחֲצִירָא זְכָר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ אָמֵן, בְּסִפְרוֹ דּוֹרֶשׁ טוֹב (עֲמוּד ע"ב) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: גְּדוּלָה זְכוּת רַבִּי

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "יקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

מְהִימְנָא פְּרִשְׁתָּ נְשָׂא (דף קכ"ד, עמוד ב') אָמְרוּ: דְּבִגִּינְיָה וְקִרְאָתָם דְּרוּר
בְּאַרְצָךְ, וּבִזְכוּתֵיהָ יִתְקִים "ה' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נְכָר".

וְכַאֵן עֲבוּדְתוֹ שֶׁל הַזְקֵן וְהַפְּסִיל, הַיֵּצֵר הָרַע, הַמַּצַּר צְעֵדֵינוּ וְשֵׁם כָּל כַּחוֹתָיו
לְכָל נֹזֶה לְגֵאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, הוּא מְכִין טַעֲנוֹתָיו בְּטוֹב טַעַם כְּדֵי שֶׁלֹּא
נֹזֶה לְבִיאַת הַמּוֹשִׁיחַ, וְהוּא כְּנֹחֵשׁ עֲרֻמוּמִי, מִבֵּין שְׂפָאֲשֵׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִדְבְּקוּ
בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י, הוּא יִקְבֵּל אֶת סוּפוֹ, וְעַל כֵּן הוּא חוֹזֵר וּמִבְּהִיר, אֲסוּר לְלַמּוּד
זוֹהַר לְפָנֵי שְׂמִסִּימִים ש"ס וּפּוֹסְקִים, קוּדָם יִמְלֵא כְּרֶסוֹ בַּש"ס וּבְפּוֹסְקִים וְרַק
אַחַר כֵּךְ יִפְנֶה לְלַמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ, אֲפָשֶׁר לְאָדָם, שִׁיחֶיהָ בְּקֵי בַש"ס וּפּוֹסְקִים, וּבִאֲתוֹ
זְמַן הוּא עִם הָאֲרִיץ גְּמוּר! כִּיצַד?

כְּדֵי לְלַמּוּד ש"ס וּפּוֹסְקִים מֵעֵיד הַרְמַב"ם זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, כִּי אֲפִילוּ יִלְמַד
שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לֹא יִסְפִּיקוּ לוֹ, וְעַל זֶה נֹאמַר לֹא עֲלִיד הַמְּלֵאכָה לְגַמְרָא!
וְכִבְר עֲנֵה הַבַּבָּא סֵאלֵי הַקְּדוֹשׁ, "קֹדָם יִלְמַד קִבְּלָה זוֹהַר, וְרַק אַז ש"ס
וּפּוֹסְקִים" (בְּתִשְׁבּוּתוֹ לְרַב מְרַדְכֵי אֵלֶיהוּ זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה), וְכֵן כְּתַב הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ
מוֹיִלְנָא: "יִתְחִיל בְּסוּד קוּדָם, כִּי בְּלֵי הַסוּד אֵי אֲפָשֶׁר לְדַעַת אֶת הַפְּשׁוּט" (סְדוּר
הַגַּר"א). וְכֵן כְּתַב רַבְּנוּ חַיִּים וִיטָאֵל הַקְּדוֹשׁ, תְּלַמִּידוֹ שֶׁל הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ (הַקְּדָמָה
לְעֵץ הַחַיִּים) כִּי קֹדָם יִלְמַד זוֹהַר וְקִבְּלָה, כִּי גְמֵרָא בְּלֵי זוֹהַר וְקִבְּלָה, כְּעוֹר
הַמַּגִּשֵׁשׁ בְּקִיר. וְכֵן כּוֹתֵב הָאֲר"י אֶשְׁלַג (הַקְּדָמָה לְפָנִים מִסְבִּירוֹת), וְכֵן הַרְשָׁב"י
הַקְּדוֹשׁ (תְּקוּנֵי זֶהַר תְּקוּן מ"ג), וְכַתֵּב הַמַּהֲר"ן (שִׁיחוֹת הַר"ן), אִין הַדְּבָר נִכּוּן כִּי
אֵלוֹ סְפָרֵי חֻקְמָה, וְהַהֲפָךְ הוּא הַנִּכּוּן, כִּי חוֹבֵה בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים לְהַחֲזִיק
וּלְלַמּוּד חֻקְמָה זֹאת (זוֹהַר וְקִבְּלָה) וְכֵן כְּתַב מְרֵן הַחִיד"א זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ (מוֹרָה

שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי בְּעוֹלָם הָעָלְיוֹן יוֹתֵר מִכָּל הַצְּדִיקִים, עַד כְּאֵן לְשׁוּנו. וְכִמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֻקְמֵינוּ
זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה, (סְפָה דף מ"ה עמוד ב'). וְאָמַר חֻזְקִיָּהוּ אָמַר רַבִּי יִרְמְיָהוּ מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאי יָכוֹל אֲנִי לְפִטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה וְאֶלְמְלִי
אֲלִיעֶזֶר בְּנֵי עַמִּי מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַכְשָׁו וְאֶלְמְלִי יוֹתֵם בֶּן גְּזִיָּהוּ עֲמִנּוּ מִיּוֹם
שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוּפוֹ וְאָמַר חֻזְקִיָּהוּ אָמַר רַבִּי יִרְמְיָהוּ מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי רְאִיתִי
בְּנֵי עֲלִיָּה וְהוּן מוֹעֲטִין אִם אֶלְפֵי הוּן אֲנִי וּבְנֵי מַהוּן, אִם מַאָּה הֵם אֲנִי וּבְנֵי מַהוּן, אִם שְׁנַיִם הוּן
אֲנִי וּבְנֵי הוּן.

מְחַכְמָה. וְעֶשְׂרִים שָׁנָה מִסְטָרָא דְכֶתֶר. וְשִׁבְעַת
 שָׁנִים מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה. וְתַמַּת שָׁרָה
 בְּקִרְיַת אַרְבַּע דָּא קִרְיַת שְׁמַע. דְּלֹא מִיתַת הָאִי
 צְדִיקָתָא עַל יְדֵי נְחֻשׁ, אֶלְא נִפְקַת רוּחָא דִּילָהּ
 בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּאַרְבַּע אַתְוֹן הִיא חֲבֵרוֹן,
 חֲבוּרָא דְנִשְׁמַתָּא דִּילָהּ הִיא שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי
 קִרְיַת אַרְבַּע, אַרְבַּע אַתְוֹן דְשָׁמְא קְדִישָׁא דְאַנוּן
 'י' יְהוָה. ה' אֱלֹהֵינוּ. ו' יְהוָה. ה' אֶחָד. בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד (ע"ב).

וְעֶשְׂרִים שָׁנָה מִצַּד הַכֶּתֶר, וְשִׁבְעַת
 שָׁנִים מִצַּד הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה. וְתַמַּת
 שָׁרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע - זו קִרְיַת
 שְׁמַע. שְׁלֹא מִתָּה הַצְדִיקָתָא הוּא עַל
 יְדֵי הַנְחֻשׁ, אֶלְא שִׁינְעָא רוּחָהּ
 בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת.
 הִיא חֲבֵרוֹן, חֲבוּרָא שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה
 שְׁלָה, הִיא הַשְּׁכִינָה, שְׁהִיא קִרְיַת
 אַרְבַּע, אַרְבַּע הָאוֹתוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְדוּשׁ שֶׁהֵם 'י' יְהוָה. ה' אֱלֹהֵינוּ.
 ו' יְהוָה. ה' אֶחָד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד. (ע"ב).

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' וַיֹּאמֶר אֵל תֵּרַד מִצְרַיִמָּה וְכוּ'
 (בראשית כו). פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וַיֵּרָא
 אֵלָיו ה', מִסְטָרָא דְאַסְפַּקְלָרְיָא דְנַהֲרָא הַכִּי
 אִיהוּ, ה' בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה כְּנִשְׁמַתָּא בְּגוּפָא
 דְּבַר נֶשׁ. וּמִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא אֲתַמַּר
 וַיֵּרָא אֵלָיו ה', אַתְגַּלִּי בְּרַחֲמֵי לְיִשְׂרָאֵל כְּגוֹנָא
 דְאַתְגַּלִּי לוֹן בְּפִרְקָנָא דְגְלוּתָא דְמִצְרַיִם דְאַתַּמַּר
 בִּיהִי אֲנִי וְלֹא מִלְאָךְ אֲנִי וְלֹא שְׂרָף.

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' וַיֹּאמֶר אֵל תֵּרַד
 מִצְרַיִמָּה וְכוּ' (בראשית כו). פֶּתַח רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וַיֵּרָא אֵלָיו ה' -
 מִצַּד שֶׁל הָאַסְפַּקְלָרְיָה שְׁמֵאִירָה
 כִּף הוּא ה' בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה
 כְּנִשְׁמָה בְּגוּף אֶדָם. וּמִצַּד הַעַמּוּד
 הָאַמְצַעִי נֹאמַר וַיֵּרָא אֵלָיו ה',
 הַתְּגִלָּה בְּרַחֲמִים לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ
 שֶׁהַתְּגִלָּה לָהֶם בְּגֹאֲלָה שֶׁל גְלוּת
 מִצְרַיִם, שְׁנֹאמַר בַּה אֲנִי וְלֹא
 מִלְאָךְ אֲנִי וְלֹא שְׂרָף.

אַתְהִכִּי הָא סְבָא דְסָבִין אַזְדַּמֵּן לְגַבִּי וְאָמַר,
 בּוּצִינָא קְדִישָׁא מִסְטָרָא דְנִבּוּאָה כָּל
 סְפִירָן אַתְפְּלִילָן תַּמָּן. אֲבָל שֵׁם י"ג הוּא בְּכָל
 אֲתַר וְדָאִי. אֲבָל נִבּוּאָה דְרַגָּא יְדִיעָה אֵית לָהּ.
 וְהַכִּי צְלוּתָא כָּל סְפִירָן אַתְפְּלִילָן בַּה. אֲבָל
 דְרַגָּא יְדִיעָה אֵית לָהּ וְהַכִּי בְּכָל אַנוּן פְּקוּדָא
 כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא כָּל סְפִירָן אַתְפְּלִילָן בַּה.
 אֲבָל כָּל חָדָא וְחָדָא אֵית לָהּ דְרַגָּא יְדִיעָה.
 וְשְׁכִינְתָּא אִיהִי מִצְוָה דְכֻלְּהוּ פְּקוּדִין וּבַה
 אַתְפְּלִילָן פְּלֵהוּ. נְבִיאִים (ד' קמ ע"א) וְדָאִי נִצְחָה
 וְהוּד, וּבַהוֹן אַתְפְּלִין עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא
 וְשְׁכִינְתָּא. עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא מִתַּמָּן אַתְקָרִי
 אַסְפַּקְלָרְיָא דְנַהֲרָא מִסְטָרָא דְנִצְחָה דְבַה אִיהוּ
 אֹר צַח. וּבְגִינָה אֲתַמַּר (ישעיה נח יא) וְהַשְּׁבִיעַ
 בְּצַחְצַחוֹת נַפְשֶׁךְ.

בִּינְיָתִים הֵנָּה הַזְמָן שֶׁל הַזְקֵנִים
 הַזְדַּמֵּן אֵלָיו וְאָמַר, הַמְנוּרָה
 הַקְדוּשָׁה, מִצַּד הַנְּבּוּאָה כָּל
 הַסְפִירוֹת נְכַלְלוֹת שֵׁם, אֲבָל שֵׁם
 ה' הוּא בְּכָל מְקוֹם וְדָאִי. אֲבָל
 הַנְּבּוּאָה, דְרַגָּא יְדִיעָה יֵשׁ לָהּ, וְכִף
 הַתְּפִלָּה כָּל הַסְפִירוֹת נְכַלְלוֹת בַּה,
 אֲבָל דְרַגָּא יְדִיעָה יֵשׁ לָהּ. וְכִף
 כָּל אוֹתָן מִצּוּוֹת, כָּל מִצְוָה וּמִצּוּוָה
 כָּל הַסְפִירוֹת נְכַלְלוֹת בַּה. אֲבָל כָּל אַחַת
 וְאַחַת יֵשׁ לָהּ דְרַגָּא יְדִיעָה, וְהַשְּׁכִינָה הִיא
 הַמִּצּוּוֹת שֶׁל כָּל הַמִּצּוּוֹת, וּבַה נְכַלְלִים כָּל
 הַנְּבִיאִים וְדָאִי, נִצְחָה וְהוּד, וּבֵיהֶם
 נְכַלְלִים הַעַמּוּד הָאַמְצַעִי
 וְהַשְּׁכִינָה. הַעַמּוּד הָאַמְצַעִי, מִשֵּׁם
 נִקְרָאת הָאַסְפַּקְלָרְיָה הַמֵּאִירָה
 מִצַּד שֶׁנִּצְחָה שְׂבַה הוּא אֹר צַח,
 וּבְשִׁבְלוֹ נֹאמַר וְהַשְּׁבִיעַ
 בְּצַחְצַחוֹת נַפְשֶׁךְ.

שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי מְלַכּוּתָא קְדִישָׁא מִסְטָרָא

הַשְּׁכִינָה, שְׁהִיא מְלַכּוּת הַקְדוּשָׁה
 מִצַּד הַהוּד, נִקְרָאת אַסְפַּקְלָרְיָה

שלא מאירה, והם כתובים מזה ומזה, וכתוב בו משני עבריהם, והם ימין ושמאל, חסד וגבורה, שבהם שתי ידיים לכתב. והם ה' ה', חמש האצבעות של יד ימין, וחמש האצבעות של יד שמאל. רוח הקדש ו' היא תורה שבכתב, עליהם ה"ה ו', ועם י' שהיא חכמה נעשית יהו"ה, והם נצח והוד, שני נביאים, שני כתובים, שני לוחות התורה שנתנו מימין ומשמאל.

העמוד האמצעי הוא תורה שבכתב מימין. מלכות התורה שבבעל פה משמאל. והיא אספקלריה המאירה מימין, והיא אספקלריה שלא מאירה משמאל, והם רוח הקדש זכר ונקבה.

מצד הצדיק מתחברים העמוד האמצעי והשכינה בין בתורה בין בכתובים בין בנביאים, ומשום זה כי כל בשמים ובארץ, והרי פרשה שאוחזו בשמים ובארץ, שבכל הדרגות הם ימין ושמאל, שאין יחוד וקרבה לקדוש ברוך הוא אלא בצדיק, שהם כאילן שהענפים נפרדים לימין ולשמאל ומתיחדים למטה בשרש שהיא אגדה, שהוא הצדיק, עקר היחוד.

ובכוו ש הצדיק הוא עקר היחוד לקדוש ברוך הוא ושכינתו למטה, כף הוא העמוד האמצעי קרבה ויחוד ועקר לאב ולאם. וכך כמו זה תפלה מעמד ותפלה מישב נכללו בצדיק חי העולמים הכולל שמונה עשרה ברכות של התפלה. ותפלת שחרית ותפלת מנחה הן ימין ושמאל, שם האב והאם, ונכללים בעמוד האמצעי שהוא תפלת ערבית,

דהוד אתקריאת אספקלריא דלא נהרא. ואנון (שמות לה טו) כתובים מזה ומזה. וכתוב בו משני עבריהם ואנון ימינא ושמאלא חסד וגבורה די בהון תרין ידין למכתב. ואנון ה' ה' חמש אצבען דיד ימינא, וחמש אצבען דיד שמאלא. רוחא דקדשא ו' איהו תורה שבכתב עליוהו ה"ה ו' ועם י' דהיא חכמה אתעבירת יהו"ה ואנון נצח והוד תרין נביאים, תרין כתובים, תרין לוחין דאורייתא דאתיהיבו מימינא ושמאלא.

עמודא דאמצעיתא איהו אורייתא דבכתב מימינא. מלכות אורייתא דבעל פה משמאלא, ואיהו אספקלריא דנהרא מימינא ואיהו אספקלריא דלא נהרא משמאלא. ואנון רוחא דקדשא דכר וניקבא.

מסטרא דצדיק מתחברין עמודא דאמצעיתא ושכינתא בין באורייתא בין בכתובים בין בנביאים. ובגין דא (דהיא כט יא) פי כל בשמים ובארץ. והא אוקמוה דאחיד בשמיא ובארעא דבכל דרגין אנון ימינא ושמאלא לית יחודא וקורבא לקודשא בריך הוא אלא בצדיק דאנון פאילנא דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, ומתיחדין לתתא בשרש דאיהו אגדה. דאיהו צדיק עקרא דיחודא.

ובגונא דצדיק איהו עקרא דיחודא לקודשא בריך הוא ושכינתא לתתא, הכי איהו עמודא דאמצעיתא קורבא ויחודא ועקרא לאבא ואימא.

והכי פגונא דא תפלה מעמד ותפלה מישב אתכלילו בצדיק חי עלמין פלילא ח"י ברפאן דצלותא, וצלותא דשחרית וצלותא דמנחה אנון ימינא ושמאלא. תמן אבא ואימא

וּאֶתְפַּלֵּל בְּעִמּוּדָא דְאִמְצְעִיתָא דְאִיהוּ צְלוֹתָא
דְעֵרְבִית דְּבֵה (בראשית כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמִקּוֹם.

דְרַגְא דְעִמּוּדָא דְאִמְצְעִיתָא. וְאִיהוּ עֲקָרָא
דְתַפְלִין, וּבֵה צְרִיף לְקִשְׂרָא (ג"א לְסִדְרָא)
לֹון פְּגוּנָא דָא חֲכֵמָה קִדְשׁ לִי וְדָא י'. בִּינָה
וְהִיָּה פִי וְבִיאָף וְדָא ה' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל לִימִינָא
ו'. וְהִיָּה אִם שְׁמוּעָא לְשִׁמְאֵלָא וְדָא ה' וּבְעִמּוּדָא
דְאִמְצְעִיתָא אֶתְפַּלֵּל.

וְכֹד תְּפַלֵּין דְרֵאשׁ וְדִיד אֶתְפַּלֵּיל בֵּיה אֶתְקֵרִיאוּ
תְּפַלֵּין. וּבֵה אֲנוּן פְּקוּדָא חֲדָא וְלֹא צְרִיף
לְאֶפְסָקָא, כְּמָא דְאִוְקֵמוּהָ סַח בֵּין תְּפַלָּה
לְתַפְלָה עֲבָרָה הִיא בִידוּ. וְהִיא אִיהוּ עֲקָרָא
דְגִמְרָא. וְאֵלִין דְעֵבְדִין לְהוּ תְרֵי פְקוּדִין (כַּתְלִמוּדָא)
דִירוּשְׁלָמִי, אִיהוּ מִימִינָא וּשְׁמֵאֵלָא דְתַמָּן
עֲנַפִּין מִתְפַּרְדִּין דְמִסְטָרָא דִימִינָא וּשְׁמֵאֵלָא.
שְׁתֵּים דְבַר אֱלֹהִים צְרִיף לְבִרְכָא עֲלֵיהוּ, תְרִין
בְּרַפְאֵן, חַד לְהַנִּיחַ תְּפַלֵּין עַל שֵׁל יָד, וְחַד עַל
מְצוֹת תְּפַלֵּין שֵׁל רֵאשׁ. וְאִם סַח בְּנִתִים מְבַרְךְ
עַל שֵׁל רֵאשׁ שְׁתֵּים.

אֲבָרְ מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאִמְצְעִיתָא עֲלֵיהוּ
אֶתְמַר (תְּהִלִּים ס"ב) אַחַת דְבַר אֱלֹהִים. וְלֹא
צְרִיף אֵלָא בְּרַכְתָּא חֲדָא. (יִשְׁעִיה מֵא ב) כִּי אַחַד
קְרֵאתִיו. וְאִם סַח בֵּין תְּפַלָּה שֵׁל יָד לְתַפְלָה
שֵׁל רֵאשׁ אִיהוּ עֲבִיד פְּרוּד בִּיחּוּדָא. וּבְגִין דָּא
עֲבָרָה הִיא בִידוּ וְלֹא מְצוּהָ. וְלִית עֲבָרָה אֵלָא
מְנוֹת דְאֶתְמַר (מְשִׁלִּי ה' ה) רְגֵלִיָּה יְרֻדוֹת מְנוֹת. דְעֲלָה
אֶתְמַר (רוֹת א י"ז) כִּי הִמּוֹת יִפְרִיד בֵּין א'ח לְד'.
וּבְגִין דָּא עֲבָרָה הִיא בִידוּ וְחֻזְרִין עֲלֵיהָ
מְעוּרְבֵי הַמְלַחְמָה. דְאִי נְפִיק מִתַּמָּן בְּחוּבָא
דָּא יְמוֹת.

וְהִיא אִיהוּ אַחַת דְבַר אֱלֹהִים. דָּא צְדִיק דְאִיהוּ
יוֹם שְׁבַת. זְכוּר וְשְׁמוּר בְּדַבּוּר אַחַד
צְרִיכִין לְיַחַד לֹון בֵּיה וּלְמַעַבְד לֹון חַד. וְהִיא

שְׁבוּ (בְרֵאשִׁית כח) וַיִּפְגַּע בְּמִקּוֹם.
תְּרַגְוָה שֵׁל הַעֲמוּד הָאִמְצְעִי,
וְהוּא עֲקָר הַתְּפַלִּין, וְבוּ צְרִיף
לְקִשְׁר (לְסִדְר) אוֹתָם כְּמוֹ זֶה: חֲכֵמָה
- קִדְשׁ לִי, וְזֶה י'. בִּינָה - וְהִיָּה
כִּי וְבִיאָף, וְזוּ ה'. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
לִימִין - ו'. וְהִיָּה אִם שְׁמַע
לְשִׁמְאֵל, וְזוּ ה', וּבְעִמּוּד הָאִמְצְעִי
נִכְלָלִים.

וּבְשִׁנְכְּרֵדוֹת בּוּ תְפַלֵּין שֵׁל רֵאשׁ
וְשֵׁל יָד, נִקְרְאוֹת תְּפַלִּין. וְבוּ הֵם
מְצוּהָ אַחַת, וְלֹא צְרִיף לְהַפְסִיק,
כְּמוֹ שְׁבִאָרוּהָ, סַח בֵּין תְּפַלָּה
לְתַפְלָה - עֲבָרָה הִיא בִידוּ. וְזֶהוּ
עֲקָר הַגִּמְרָא. וְאֵלוּ שְׁעוּשִׁים אוֹתוּ
שְׁתֵּי מְצוּוֹת (כַּתְלִמוּד) שֵׁל יְרוּשְׁלָמִי,
הוּא מִימִין וּשְׁמֵאֵל שְׁשֵׁם הַעֲנָפִים
נִפְרָדִים שְׁמַצְד הִימִין וְהַשְׁמֵאֵל.
שְׁתֵּים דְבַר אֱלֹהִים - צְרִיף לְבַרְךְ
עֲלֵיהֶן שְׁתֵּי בְרַכּוֹת, אַחַת לְהַנִּיחַ
תְּפַלֵּין עַל שֵׁל יָד, וְאַחַת עַל מְצוֹת
תְּפַלֵּין שֵׁל רֵאשׁ. וְאִם סַח בִּינִיתִים,
מְבַרְךְ עַל שֵׁל רֵאשׁ שְׁתֵּים.

אֲבָרְ מַצְד שֵׁל הַעֲמוּד הָאִמְצְעִי,
עֲלֵיהֶם נְאָמַר אַחַת דְבַר אֱלֹהִים,
וְלֹא צְרִיף אֵלָא בְּרַכָּה אַחַת, כִּי
אַחַד קְרֵאתִיו. וְאִם סַח בֵּין תְּפַלָּה
שֵׁל יָד לְתַפְלָה שֵׁל רֵאשׁ, הוּא
עוֹשֶׂה פְרוּד בִּיחּוּד, וּמִשׁוּם זֶה
עֲבָרָה הִיא בִידוּ וְלֹא מְצוּהָ. וְאִין
עֲבָרָה אֵלָא מְנוֹת, שְׁנַאֲמַר רְגֵלִיָּה
יְרֻדוֹת מְנוֹת, שְׁעֲלִיָּה נְאָמַר כִּי
הִמּוֹת יִפְרִיד בֵּין א'ח לְד'. וּמִשׁוּם
זֶה עֲבָרָה הִיא בִידוּ, וְחֻזְרִים
עֲלֵיהָ מְעוּרְבֵי הַמְלַחְמָה. וְשֵׁאִם
יוֹצֵא מִשֵּׁם בְּחֻטָּא זֶה, יְמוֹת.

וְזֶהוּ אַחַת דְבַר אֱלֹהִים. זֶה הַצְּדִיק
שְׁהוּא יוֹם שְׁבַת, זְכוּר וְשְׁמוּר
בְּדַבּוּר אַחַד צְרִיכִים לְיַחַד אוֹתָם
בּוּ וְלַעֲשׂוֹת אוֹתָם אַחַד. וְהִי
פְרִשׁוּהָ, זְכוּר לְזִכֹּר וְשְׁמוּר
לְנִקְבָה. אֲבָל מַצְד שֵׁל יְמִין

אִוְקֵמוּהָ זְכוּר לְזִכֹּר שְׁמוּר

וישמאל הם שניהם שתי מצוות, וכמו זה כל המצוות.

ומשום המחלקת היא בין החברים בתפלין, ושאר המצוות הוא בזמין ושמאל. אבל בעמוד האמצעי אין שם מחלקת, משום שהוא עקר הגמרא שהיא שלמה, ומשם נקרא יעקב איש תם, הוא ו' שפולל ששה סדרי משנה. ה' הגמרא שלה היא תם בשלשת האבות יה"ו, וכו' נשתלם יהוה. ומשום זה, בכל מקום שנפרדים הענפים לזמין ולשמאל, אבל למטה נקראת אגדה אחת בעמוד האמצעי, ומשום זה וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה. זו הדרגה הרעה שגרמה רעב של התורה ועניות של מצוות התורה, שהרי פרשוה, שכן בארץ - זו שכינה. והרי פרשוה הראשונים, כל הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוה.

ומשום שאברהם דרגתו אריה, שנאמר בו גור אריה, ומשום זה אמר לו הקדוש ברוך הוא גור בארץ הזאת. הימין שם יה"ו שעולה לחשבון אהי"ה, ושם ו' בשביל ה' של אברהם שהיא הארץ. ומצד הימין נקרא בארץ, ששם אב, כ"א בהפוך האותיות אב, וזהו בארץ, פי אב המון גוים נתתיך.

ואהיה עמך - זו יה"ו בחשבון אהי"ה, בשביל ה'. ואהיה עמך - ו' שהוא בן י"ה מן אהי"ה עמך. ובאברהם - שהברכות הן מצדו של הכהן. השכינה העליונה נקראת ברכה מצד הימין, וקדשה מצד השמאל, והעמוד האמצעי נקרא יברך. והו' שכתוב בך יברך ישראל.

ומצד השמאל נקרא קדש, והו' שכתוב קדש ישראל לה'. ומקדשי תיראו. וקדוש מצד

לנוקבא. אבל מסטרא דימינא ושמאלא אנון תרויהו תרין פקודין. וכגונא דא כל פקודין. ובגין דא מחלקת דאיהו בין חבריא בתפלין ושאר פקודין בימינא ושמאלא איהו. אבל בעמודא דאמצעייתא לית תמן מחלקת. בגין דאיהו עקרא דגמרא דאיהי שלמה. ומתמן אתקרי יעקב (בראשית כה כז) איש תם איהו ו' פליל שית סדרי משנה. ה' גמרא דילה איהי תם בתלת אבהן יה"ו ובה אשתלים יהוה. ובגין דא בכל אתר דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא. אבל לתתא אקרי אגדה חדא בעמודא דאמצעייתא. ובגין דא וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה. דא דרגא בישא דגרמא כפנא דאורייתא ועניותא דפקודין דאורייתא, דהא אוקמוה שכן בארץ דא שכינתא דהא אוקמוה קדמאין, כל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה.

ובגין דאברהם דדרגה אריה דאתמר ביה (בראשית מט ט) גור אריה. ובגין דא אמר לו הקדוש ברוך הוא גור בארץ הזאת. ימינא תמן יה"ו דסליק לחשבון אהי"ה ותמן ו' בגין ה' דאברהם דאיהי הארץ. ומסטרא דימינא אתקרי בארץ דתמן אב כ"א בהפוך אתון אב והאי איהו בארץ פי אב המון גוים נתתיך. ואהיה עמך דא יה"ו בחשבון אהי"ה. בגין ה' ואהיה עמך ו' דאיהו בן י"ה מן אהי"ה

עמך. ובאברהם דברכאן מסטרא דכהנא אנון. שכינתא עלאה אתקריאת ברכה מסטרא דימינא. וקדושה מסטרא דשמאלא. ועמודא דאמצעייתא אתקרי יברך, הדא הוא דכתיב (שם מח כז) בך יברך ישראל.

ומסטרא דשמאלא אתקרי קדש, הדא הוא דכתיב (ירמיה בג) קדש ישראל לה'. (ויקרא

השמאל. ומשום שהברכה היא מצד הימין, אמר ואברכה פי לך ולזרעך. הנה הוא מצד העמוד האמצעי למעלה, ומצד הצדיק למטה, וזהו על כל זרע ורוע. זרוע למעלה, זרע למטה. שמי ששומר הברית עולה על כל הקלפות הללו שהן עולה ופריעה, ששם סמאל ונחש, הממנים של כל אמות העולם. ומשום זה פי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל, שהם השלטון של אל אחר.

והקבתי את השבעה, השבועה היא השכינה, והקיום שלה העמוד האמצעי. אשר נשבעתי לאברהם אביך, שבו הנא לה. זהו שכתוב חי ה' שכבי עד הבקר. עקב אשר שמע אברהם בקלי, עקב ראשי תבות: ע' ענוה, ק' קדשה, ב' ברכה. סנדל לענוה - יראה, ומשום זה עקב ענוה יראת ה' ענוה מצד העמוד האמצעי. ומשום שמושה היה משם, נאמר בו והאיש משה ענו מאד. והענוה מימין. והשכינה יראה מצד השמאל. ומשום ששכינה היא עקב לעמוד האמצעי, נאמר בו ראש דברך אמת. ונאמר בשכינה עקב ענוה יראת ה'.

כזה הוא. הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. אחר כך נאמר בייעקב הוא ישופך ראש. זהו שכתוב (ישעיה כד) 'פקד ה' על צבא המרום במרום. וישמר משמרתו - זו שכינה, שהיא משמרת תרומתי. מצותי - מצד הימין - כלולים במאתים ארבעים ושמונה איברים. חקותי - מצד השמאל שמשם פי חק לישראל הוא. חקים ומשפטים הם משם גזרת המלך, ששם גזרת כל הדינים. ותורתו - מצד העמוד האמצעי, והוא ספר תורה.

ט ל) ומקדשי תיראו. וקדוש מסטרא דשמאלא. ובגין דאיהי ברכה מסטרא דימינא אמר ואברכה פי לך ולזרעך. זרע מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו לעלא, ומסטרא דצדיק לתתא, והאי איהו (ויקרא יא לו) על כל זרע ורוע. זרוע לעלא. זרע לתתא. דמאן דנטיר ברית סליק על כל אליו קלפין דאנון ערלה ופריעה, דתמן סמאל ל ונחש ממנון דכל אמין דעלמא. ובגין דא פי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל. דאנון שלטנותא דאל אחר.

והקבתי את השבעה. שבועה איהי שכינתא קיומא דילה עמודא דאמצעיתא. אשר נשבעתי לאברהם אביך. דבה פרקנא הָדָא הוא דכתיב (רות ג יג) חי ה' שכבי עד הבקר. עקב אשר שמע אברהם בקלי. עקב ראשי תבות ע' ענוה. ק' קדשה. ב' ברכה. סנדל לענוה יראה. ובגין דא (משלי כב ד) עקב ענוה יראת ה'. ענוה מסטרא (דף קמ ע"ב) דעמודא דאמצעיתא. ובגין דמשה הוה מתמן, ביה (במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד. וענוה מימינא ושכינתא יראה מסטרא דשמאלא. ובגין דשכינתא איהי עקב לעמודא דאמצעיתא אתמר ביה, (תהלים קיט קס) ראש דברך אמת. ואתמר בשכינתא (משלי כב ד) עקב ענוה יראת ה'.

כְּהָאֵי אֵיהוּ. (בראשית ג טו) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. ולכתר אתמר בייעקב הוא ישופך ראש הָדָא הוא דכתיב (ישעיה כד כא) יפקוד ה' על צבא המרום במרום. (בראשית כו ה) וישמר משמרתו דא שכינתא דאיהי (במדבר יח ח) משמרת תרומתי. מצותי מסטרא דימינא כלילין ברמ"ח אברים. חקותי מסטרא דשמאלא דמתמן פי חק לישראל הוא. חקים ומשפטים אנון מתמן גזרת מלפא, דתמן גזירו דכל דינין. ותורתו

מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא. (כאן חסר תחילת המאמר) וְאִיהוּ סֵפֶר תּוֹרָה. צְדִיק אִיהוּ סֵפֶר תּוֹרָה עִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא.

הצדיק הוא ספר תורה, העמוד האמצעי.

ואם תאמר, צדיקים עומדים ועטרתיהם בראשיהם - אלו התגים של ספר תורה, שהם ב"ד"ק ח"ה שעטנ"ז ג"ץ. ואמרו בפעלי המשנה, אלו התגים הם כלי זין, כְּאֵדָם שְׂאוּחֻז כְּלֵי זִין בְּיָדוֹ וּמְנִיעַ אוֹתוֹ לְמִיּוֹן וְלִשְׂמַאל וְלִקְדָּשָׁה. וכלי הזין הם בשלש עשרה אותיות ז"ן בדח"ק, שהיא כמין חטטרת של האות זין ונעשה זה, וסימנך - ז"ה ויד ז"ח ח"ק ח"י. ז' צדיק בכל אות ואות, והוא עם י' עטרה על ראשו.

וְאִי תִימָא צְדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרִאשֵׁיהֶם, אֵלֶּיךָ תִּגְיִן דְסֵפֶר תּוֹרָה דְאַנּוּן בְּדִק חֲיָה שְׁעֵטנ״ז גִּץ. וְאַמְרֵי מְאִרֵי מִתְנִיתִין אֵלֶּיךָ תִּגְיִן אַנּוּן וְיִינִין כְּאֵדָם שְׂאוּחֻז כְּלֵי זִין בְּיָדָהּ וּמְנִיעַ לִיהּ לִימִנָא וְלִשְׂמַאלָא וְלִקְדָּשָׁה. וְיִינִין אַנּוּן בְּתַלְתָּ עֶשֶׂר אַתּוּן ז״ן בְּדַח״ק אִיהִי כְּמִין חֲטָטְרַת דְאֵת זִין. וְאַתְעֵבִיד זֶה וְסִימְנִיךָ זֶה וְיָד ז״ח ח״ק ח״י. ז' צְדִיק בְּכָל אוֹת אוֹת. וְאִיהוּ עִם י' עֵטְרָה עַל רִישָׁהּ.

וישב יצחק בגרר. תא חזי צריך דלא יהא דבק אות באות, ולא יהא חסר אות מן התבה ולא יהיה חסר אות מן התבה, ולא משנים מפתוחות לסתומות ומסתומות לפתוחות, ואם לא - ספר התורה פסול. וכל התקון הזה למה? אלא האותיות פתוחות מצד השכינה הפתוחה, והסתומות מצד האם העליונה, העולם הנסתר. ואותם מ"ם, זו פתוחה וזו סתומה. מ' פתוחה - מלכות. ס' סתומה - בינה, מצד הימין והשמאל, שענפים מתפרדים לא ידבק אות באות, ומצד העמוד האמצעי, שהוא שקל הקדש, לא יוסיף אות ולא יחסר אות, שקל המוסיף גורע, ואם הדביק - נגרר, ומשום זה וישב יצחק בגרר וגו'.

בינתיים הנה עלם הנדמן ביניהם ואמר, למה אין נקוד בספר תורה? אמר לו, בני, כל נקודה היא תנועה של אותיות, כמו הפרקים שהם התנועות של איברי הגוף, וכל תנועה הם מצד החכמה. וכדי להכיר את ספר התורה, הוא מצד העמוד האמצעי, אין בו נקודות. וכל הנקודות הן בגוף, עינים, פנים,

וישב יצחק בגרר. ארבהי הא נוקא אזדמן ביניהו ואמר, אמאי לית נקוד בספר תורה. אמר ליה ברי, כל נקודה איהי תנועה דאתון. פגון פרקין דאנון תנועין דאברין דגופא. וכל תנועות אנון מסטרא דחכמה. ובגין לאשתמודע דספר תורה, איהו מסטרא דעמודא דאמצעיתא, לית ביה נקודין. וכל נקודין אנון

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למונים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כַּנְפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שִׁקֵּר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

קדיש דרבנן - נסח ספרד (חסידו)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך.

(בשיר השירים פ' ב. ה-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מון גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 כלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

- א.** כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)), וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות [במשך חודש ימים] עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות, ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.
- ב.** כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך יוכלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קנ"ח ע"ב), מגודל מעלת "מזכה הרבים"), **וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**
- ג.** לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות [7] ציבור של 30 איש, **וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**